

Beneluxlandene	Liberia
Brasilien	Nicaragua
Burma	Syd Rhodesia
Cuba	Syrien-Libanon
Den Dominikanske Republik	

Årsagerne hertil var for Beneluxlandenes vedkommende en negativ holdning overfor de danske ønsker specielt overfor de traditionelle danske landbrugseksportvarer, uanset, at der fra dansk side blev fremsat ikke uvæsentlige tilbud under forudsætning af passende modydelse. Brasilien ønskede kun at slutte en aftale, såfremt Danmark ville nedsætte eller binde tolden på kaffe, og den danske delegation kunne som modydelse ikke opnå så store indrømmelser, at disse kunne kompensere blot en binding af kaffetolden. Cuba ønskede ikke at slutte nogen aftale med Danmark, med mindre man fra dansk side ville give bindende tilsagn til Cuba om at ville udstede importlicenser til cubanske varer i forhold til Danmarks eksport til Cuba, hvilket ønske delegationen ikke kunne imødekomme, da den ikke var bemyndiget til at føre handelsforhandlinger. For de øvrige nævnte landes vedkommende var årsagen til, at aftaler ikke blev sluttet, at samhandelen mellem Danmark og de pågældende lande var af så ringe omfang, at der ikke var grundlag for aftaler.

Når der ved de tosidige forhandlinger var opnået enighed om et forslag til aftaler, eller når andre vigtige spørgsmål i forbindelse med forhandlingerne opstod, blev der indberettet derom. Alle forslag til aftaler blev inden de blev undertegnet af delegationslederne af finansministeren forelagt det politiske toldudvalg til godkendelse.

Ancey-protokollen.

Straks ved Ancey-konferencens åbning nedsattes en såkaldt „Toldforhandlingskomité“ bestående af lederne af samtlige deltagende landes delegationer. Komitéen havde to hovedopgaver, nemlig dels at drage omsorg for, at de tosidige toldforhandlinger fremmedes mest muligt, dels at danne forum for drøftelserne mellem de kontraherende Parter og de tiltrædende lande om vilkårene for de tiltrædende landes anerkendelse som kontraherende Parter og i tilslutning dertil at udforme den protokol, i hvilken såvel de nuværende kontraherende Parters som de tiltrædende landes rettigheder og forpligtelser fastlagdes og ved undertegnelsen af hvilken de tiltrædende lande, når de øvrige

betingelser er opfyldt, bliver kontraherende Parter.

Resultatet af disse forhandlinger blev oprettelsen af „Ancey-protokollen vedrørende vilkårene for tiltrædelse af Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel“ af 10. oktober 1949, som regeringen ved nærværende forslag til beslutning søger Rigsdagens godkendelse til at undertegne på Danmarks vegne.

Protokollen, består foruden af en præambel af 13 paragraffer samt 33 lister over de af de deltagende lande under Anceykonferencen aftalte toldindrømmelser. Listen over Danmarks toldindrømmelser vedlægges som bilag C. De øvrige lister vedlægges derimod ikke.

Paragraf 1 fastlægger, i hvilket omfang en tiltrædende regering midlertidigt skal bringe GATT-overenskomstens bestemmelser i anvendelse. De forpligtelser, denne paragraf medfører for Danmark, vil blive belyst ved den følgende gennemgang af GATT-overenskomstens bestemmelser.

Paragraf 2 bestemmer, at ved Protokollens ikrafttræden for en tiltrædende regering bliver denne kontraherende Part på lige fod med de nuværende kontraherende Parter.

Paragraf 3 og paragraf 12 bestemmer, at såvel de nuværende kontraherende Parters som de tiltrædende landes toldindrømmelser skal træde i kraft senest den 30. maj 1950; hensigten med de iøvrigt meget detaljerede bestemmelser i de to paragraffer er udelukkende at sikre, at de deltagende landes gensidige toldindrømmelser kan træde i kraft samtidigt.

Ifølge paragraf 4 skal et land, der har undertegnet Protokollen, til enhver tid kunne tilbageholde eller tilbagetrække toldindrømmelser, som det ved toldforhandlingerne har ydet et land, som ikke har undertegnet Protokollen, men det skal i så fald efter anmodning, rådføre sig med andre lande, der har undertegnet Protokollen, og som har en betydelig interesse i handelen med vedkommende varer.

Paragraf 5 fastsætter visse skæringsdatoer svarende til skæringsdatoer i GATT-overenskomsten.

Som følge af, at GATT-overenskomsten allerede to gange på visse punkter er blevet ændret, og da enkelte af disse ændringer endnu ikke er trådt i kraft, præciserer paragraf 6, at de bestemmelser i GATT-overenskomsten, som de tiltrædende lande skal bringe i anvendelse, skal være dem, der er i kraft den dag Protokollen undertegnes, men samtidig skal de tiltrædende lande tiltræde alle ændringer, der er vedtaget af de nuværende kontraherende Parter, men